

af Stand til at tilstaa ham Forsørgelse som Invalid, fordi det ikke paa nogen Maade var godtgjort, at hans Knæskade skyldtes den militære Tjeneste. Han andrager derfor nu Folketinget om at hjælpe ham til at erholde en saadan.

Udvalget gør ingen Indstilling.

42. Fra Invalid S. S. Lüders af Odense med flere Invalider af 3dje Afdeling om forhøjet Invalidforsørgelse. (Indbragt den 30te November 1891 af Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds, Hedemann).

Andrageren bemærker, at de ældste Invalider fra den første Krig nu ere i en Alder af nogle og halvfjerdsindstyve Aar og de yngste omtrent 60, hvormod Invaliderne fra sidste Krig ikke ere saa gamle, de yngste af dem omtrent 50 Aar. Med Alderen svækkes Arbejds- og Virkekræften, og mange af dem falder det derfor besværligt at skaffe sig og Bøne et tarveligt Udkomme, hvilket bliver endnu værre, naar der som hos de yngre Invalider er Børn. Vel have de Invalidforsørgelse, men de paa Valpladsen modtagne Saar have gjort dem uduelige til al Krigtjeneste, og berøvet dem den fulde Arbejdsdygtighed, da de gif over i den civile Stilling. Da de have Invalidforsørgelse, kunne de ikke erholde Alderdomsunderstøttelse. Da Finansministeriet paa et Andragende om, at der maatte blive forelagt Rigsdagen et Lovforslag om, at deres Invalidforsørgelse maatte blive forhøjet i Forhold til den ved Lov af 30te Marts 1889 Invaliderne af 1ste og 2den Klasse tilstaaede Forhøjelse, har svaret, at man ikke ser sig i Stand til at foretage videre i Anledning af Andragendet, henvende de sig til Rigsdagen, for ved dens Bistand at opnaa en forhøjet Invalidforsørgelse.

Udvalget gør ingen Indstilling.

43. Fra Husmand P. Petersen af Nørre Særnløse om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 30te November 1891 af Folketingsmanden for Holbæk Amts 1ste Valgkreds, Fogtman n).

Andrageren forklarer, at han i Krigen 1864 blev saaret og fienlaa længere Tid paa Vasarettet, samt at han navnlig i de senere Aar har følt sine Kræfter svækkede som Følge af Saaret. Da Finansministeriet paa hans sidste Andragende af 16de Februar d. A. om Invalidforsørgelse har svaret, at, da der ikke er fremkommet noget som helst, der kunde forandre dets Opfattelse af hans Berettigelse eller Afgang til Forsørgelse som Invalid, maa det have sit Forblivende ved det ham, efter stedfunden personlig Underfølgelse ved Sundhedskollegiet, under 16de Oktober f. A. givne Afslag, andrager han om ved Folketingets Hjælp at erholde en Understøttelse.

Udvalget gør ingen Indstilling.

44. Fra Arvingerne efter afdøde Forstander Schmidt paa Bøggildsgaard om Erstatning af Statskassen. (Indbragt den 2den December 1891 af Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds, S. Holm).

Andragendet motiveres ved, at Forstander Schmidt har til Udvidelse og Forbedring af Instituttet afholdt Udgifter til et Beløb af ca. 6,000 Kr., som det formentlig tilkom Staten at bære. Tilhynskomiteen for Instituttet indstillede i 1885 til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet at tilstaa Arvingerne dette Beløb, men Ministeriet mente ikke at kunne gaa videre end at yde en Erstatning paa 3,000 Kr., som derefter blev udbetalt Arvingerne. Disse ansøgte imidlertid paa ny Ministeriet om at erholde yderligere 3,000 Kr. i Erstatning, hvilket anbefalede af Tilhynskomiteen, men Ministeriet fastholdt sin en Gang tagne Beslutning, og de henvende sig derfor nu til Rigsdagen for ved dens Medvirkning at erholde dette Beløb. Andragerne erkende, at de ingen juridisk Ret